

۲۰۰- دعای دویست - مناجات «معروف به انجیلیه متوسط»

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي مَا أَحْلَمَكَ وَأَعْظَمَكَ وَأَعَزَّكَ وَأَكْرَمَكَ وَأَعْلَاكَ وَأَقْدَمَكَ وَأَحْكَمَكَ وَأَعْلَمَكَ، وَسِعَ عِلْمُكَ تَمَرُّدَ الْمُتَكَبِّرِينَ، وَاسْتَعْرِقَتْ نِعْمَتُكَ شُكْرَ الشَّاكِرِينَ، وَعَظُمَ فَضْلُكَ عَنِ إِخْصَاءِ الْمُحْصِينَ، وَجَلَّ طَوْلُكَ عَنْ وَصْفِ الْوَاصِفِينَ.

پاکی تو ای خدای من چه بردبار و بزرگ و عزیز و بزرگوار هستی و چه بلند مرتبه و بی آغاز و حکیم و دانا هستی! علم تو در بر گرفت سرکشی متکبران را، و در خود فرو برد نعمت سپاس سپاسگزاران را، و بزرگتر است فضل تو از اینکه شمارشگران شماره کنند، و برتر است لطف که توصیف کنندگان به وصف آورند.

خَلَقْتَنَا بِقُدْرَتِكَ وَلَمْ نَكُ شَيْئًا، وَصَوَّرْتَنَا فِي الظُّلُمَاءِ بِكُنْهِ لُطْفِكَ، وَأَنْهَضْتَنَا إِلَى نَسِيمِ رَوْحِكَ، وَغَذَوْتَنَا بِطَيِّبِ رِزْقِكَ، وَمَكَّنْتَ لَنَا فِي مِهَادِ أَرْضِكَ، وَدَعَوْتَنَا إِلَى طَاعَتِكَ، فَاسْتَنْجَدْنَا بِإِحْسَانِكَ عَلَى عِصْيَانِكَ، وَلَوْلَا حِلْمُكَ مَا أَمَهَلْتَنَا إِذْ كُنْتَ قَدْ سَدَلْتَنَا بِسِتْرِكَ، وَأَكْرَمْتَنَا بِمَعْرِفَتِكَ، وَأَظْهَرْتَ عَلَيْنَا حُجَّتَكَ، وَأَسْبَغْتَ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ، وَهَدَيْتَنَا إِلَى تَوْحِيدِكَ، وَسَهَّلْتَ لَنَا الْمَسْلَكَ إِلَى النِّجَاةِ، وَحَذَرْتَنَا سَبِيلَ الْمَهْلَكَةِ، فَكَانَ جَزَاؤُكَ مِنَّا أَنْ كَفَّأْنَاكَ عَلَى الْإِحْسَانِ بِالْإِسَاءَةِ، اجْتَرَأْنَا مِنْكَ عَلَى مَا أَسْخَطَ، وَمَسَارَعَةً إِلَى مَا بَاعَدَ مِنْ رِضَاكَ، وَاعْتَبَاطًا بِغُرُورِ آمَالِنَا، وَإِعْرَاضًا عَلَى زَوَاجِرِ أَجَالِنَا، فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْنَا ذَلِكَ. حَتَّى أَتَانَا وَعْدُكَ، لِيَأْخُذَ الْقُوَّةَ مِنَّا، فَدَعَوْنَاكَ مُسْتَحْطِينَ لِمَيْسُورِ رِزْقِكَ، مُنْتَقِصِينَ لِحَوَائِزِكَ، فَتَعَمَلُ بِأَعْمَالِ الْفَجَّارِ كَالْمُرَاصِدِينَ لِمَثُوبَتِكَ بِوَسَائِلِ الْأَبْرَارِ، نَتَمَتَّى عَلَيْكَ الْعِظَائِمَ.

ما را با قدرتت آفریدی و ما چیزی نبوده ایم، و با حقیقت لطف ما را در تاریکی صورت بخشیدی، و حرکت دادی ما را به سوی نسیم آسایش، و غذا دادی ما را با روزی پاکت، ما را امکان دادی در قرارگاه زمینت، و فراخواندی ما را به طاعتت، پس یاری گرفتیم ما به احسانت بر نافرمانی، و اگر بردباری نبود ما را مهلت نمی دادی که تو ما را با پوشش پوشاندی، و گرامی داشتی ما را با شناختت، و آشکار نمودی بر ما حجت را، و فراوان ساختی بر ما نعمت را، و هدایت کردی ما را به یگانگی، و آسان کردی برای ما راه را به سوی نجات، و برحذر داشتی ما را از راه هلاکت، پس پاداش تو از ما این بود که تو را در برابر نیکوکاری با بدکاری پاداش دادیم، که گستاخی ماست بر آنچه تو را به خشم آورد، و شتاب است به سوی آنچه دور سازد از خشنودیات، و شادمانی است به فریب آرزوهای مان، و رویگردانی از بازدارنده های اجل های مان، پس آن ما را باز نداشت، تا اینکه وعده ات به ما رسید، که نیرو را از ما بگیرد، پس تو را خواندیم با کم اعتنایی به امکانات روزی ات، و کم

دانستیم جوایز را، پس عمل می‌کنیم به اعمال بدکاران، همچون منتظران پاداشت با وسایل نیکان، از تو آرزوهای عظیمی می‌کنیم.

فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ ﴿۱۰﴾ مِنْ مُصِيبَةٍ عَظُمَتْ رَزِيقُهَا، وَسَاءَ ثَوَابُهَا، وَظَلَّ عِقَابُهَا، وَطَالَ عَذَابُهَا، إِنْ لَمْ تَتَفَضَّلْ بِعَفْوِكَ رَبَّنَا، فَتَبَسُّطَ آمَالِنَا، وَفِي وَعْدِكَ الْعَفْوُ عَنْ زَلَلِنَا.

پس، «ما برای خدا هستیم و به سوی او باز می‌گردیم» از مصیبتی که سوگش عظیم گشته، و پاداشش بد شده، و کيفرش سایه انداخته، و عذابش طولانی گردیده است، اگر ای پروردگار ما با عفو تفضل نفرمایی، که بگسترانی آرزوهای مان را و در وعدهٔ توست عفو کردن از لغزش‌های مان.

رَجَوْنَا إِقَالَتَكَ وَقَدْ جَاهَرْنَاكَ بِالْكَبَائِرِ، وَاسْتَحْفَيْنَا فِيهَا مِنْ أَصَاغِرِ خَلْقِكَ، وَلَا نَحْنُ رَاقِبَتَاكَ خَوْفًا مِنْكَ وَأَنْتَ مَعَنَا، وَلَا اسْتَحْيَيْنَا مِنْكَ وَأَنْتَ تَرَانَا، وَلَا رَعَيْنَا حَقَّ حُرْمَتِكَ، أَيُّ رَبِّ قَبَائِي وَجْهِ عَزَّ وَجْهِكَ نَلْقَاكَ؟ أَوْ بِأَيِّ لِسَانٍ نُنَاجِيكَ وَقَدْ نَقَضْنَا الْعُهُودَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَجَعَلْنَاكَ عَلَيْنَا كَفِيلًا؟!

امید داشتیم گذشت را و با گناهان بزرگمان آشکارا با تو درافتادیم، و پنهان داشتیم آنها را از کمترین آفریدگانت، و در نظر نداشتیم تو را از جهت ترس از تو در حالی که تو همراه ما هستی، و شرم نکردیم از تو در حالی که ما را می‌بینی، و مراعات نمودیم حق حرمت را، ای پروردگار با چه رویی، ای آنکه ذات تو عزیز است، با تو روبرو شویم؟ یا با چه زبانی با تو راز و نیاز کنیم، در حالی که پیمان‌ها را پس از محکم کردن شکسته‌ایم و قرار دادیم تو را کفیلی بر خودمان؟!

ثُمَّ دَعَوْنَاكَ عِنْدَ الْبَلِيَّةِ وَنَحْنُ مُقْتَحِمُونَ فِي الْخَطِيئَةِ، فَأَجَبْتَ دَعْوَتَنَا وَكَشَفْتَ كُرْبَتَنَا، وَرَحِمْتَ فَقْرَنَا وَفَاقَتْنَا، فَيَا سَوَآتَاهُ وَيَا سُوءَ صَنِيعَاهُ، بِأَيِّ حَالَةٍ عَلَيْكَ اجْتَرَأْنَا؟ وَأَيُّ تَغْرِيرٍ بِمُهْجِنَا عَرَّزْنَا؟ أَيُّ رَبِّ بَانْفُسِنَا اسْتَحْفَفْنَا عِنْدَ مَعْصِيَتِكَ لِابْعَظَمَتِكَ، وَبِجَهْلِنَا اغْتَرَرْنَا لِابْجَلِمِكَ، وَحَقَّقْنَا أَضْعَا لَكَبِيرَ حَقِّكَ، وَأَنفُسَنَا ظَلَمْنَا، وَرَحِمَتَكَ رَجَوْنَا، فَارْحَمْ تَصْرُعَنَا وَكَبُونَا لِوَجْهِكَ وَجُوهَنَا الْمُسَوَّدَةَ مِنْ ذُنُوبِنَا.

سپس تو را هنگام بلا فراخواندیم در حالی که ما خود را بدون اندیشه در خطا افکنده‌ایم، پس اجابت نمودی دعای ما را و دور کردی اندوه ما را، و رحم کردی بر فقر و بی‌چیزی ما، پس وای بر من و چه بد است عمل من، با چه حالتی بر تو گستاخی نمودیم؟ و با چه فریبی خود را فریفته‌ایم؟ ای پروردگار خود را سبک کرده‌ایم هنگام نافرمانی‌ات، نه عظمتت را، و به نادانی‌مان فریب خوردیم نه به حلم تو، و حق خود را ضایع نمودیم نه حق

بزرگت را، و به خود ستم کردیم، و رحمتت را امیدوار شدیم، پس رحم کن تضرع ما را و فرو افتادن در برابر چهره‌ات چهره‌های سیاه گشته از گناهان مان را.

فَنَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَصِلَ خَوْفَنَا بِأَمْنِكَ، وَوَحْشَتَنَا بِأُنْسِكَ، وَوَحَدَتَنَا بِصُحْبَتِكَ، وَفَنَاءَنَا بِبَقَائِكَ، وَذُلَّنَا بِعِزِّكَ، وَضَعْفَنَا بِقُوَّتِكَ، فَإِنَّهُ لَا ضِيْعَةَ عَلَى مَنْ حَفِظْتَ، وَلَا ضَعْفَ عَلَى مَنْ قَوَّيْتَ، وَلَا وَهْنَ عَلَى مَنْ أَعَنْتَ.

از تو می‌خواهیم که بر محمد و آل محمد درود فرست و ترس ما را پیوند دهی به ایمنی‌ات، و وحشت‌مان را به انست، و تنهایی‌مان را به همراهی‌ات، و نابودی‌مان را به جاودانگی‌ات، و خواری‌مان را به عزت، و ناتوانی ما را به نیرویت، که تباهی نیست بر آن که او را نگهداشته باشی، و نه ضعفی بر آنکه نیرومندش نموده باشی، و نه سستی بر آنکه یاری او را نموده باشی.

نَسْأَلُكَ يَا وَاسِعَ الْبَرَكَاتِ، وَيَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ، وَيَا مُنْجِي الطَّلِبَاتِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَرْزُقَنَا خَوْفًا وَحُزْنًا تَشْغَلُنَا بِهِمَا عَنْ لَذَاتِ الدُّنْيَا وَشَهَوَاتِهَا، وَمَا يَغْتَرِضُ لَنَا فِيهَا عَنِ الْعَمَلِ بِطَاعَتِكَ، إِنَّهُ لَا يَنْبَغِي لِمَنْ حَمَلْتَهُ مِنْ نِعَمِكَ مَا حَمَلْتَنَا أَنْ يَغْفَلَ عَنْ شُكْرِكَ، وَأَنْ يَتَشَاغَلَ بِشَيْءٍ غَيْرِكَ، يَا مَنْ هُوَ عَوْضٌ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَيْسَ مِنْهُ عَوْضٌ.

از تو می‌خواهیم ای گسترنده برکت‌ها، و ای برآورنده حاجت‌ها، و ای رواکننده خواسته‌ها، که درود فرستی بر محمد و آل محمد، و اینکه روزی‌مان سازی ترسی و اندوهی که ما را باز بدارد از لذت‌های دنیا و شهوت‌های آن، و آنچه برای ما پیش می‌آید در برابر عمل به طاعتت، همانا شایسته نباشد کسی که داده باشی او را آنچه به ما داده‌ای از نعمت‌هایت که غافل شود از شکرگزاری تو، و به چیزی غیر از تو خود را مشغول بدارد، ای آنکه او عوضی است از هر چیزی و نیست به جای او عوضی.

رَبَّنَا قَدَاوْنَا قَبْلَ التَّعَلُّلِ، وَاسْتَعْمَلْنَا بِطَاعَتِكَ قَبْلَ انْصِرَامِ الْأَجَلِ، وَارْحَمْنَا قَبْلَ أَنْ يُحْجَبَ دُعَاؤُنَا فِيهَا نَسْأَلُ، وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِالنَّشَاطِ، وَأَعِزَّنَا مِنَ الْفَسَلِ وَالْكَسَلِ وَالْعَجْزِ، وَالْعِلَلِ وَالْضَّرَرِ، وَالْضَّجْرِ وَالْمَلَلِ، وَالرِّيَاءِ وَالسُّمْعَةِ، وَالْهَوَى وَالشَّهْوَةَ، وَالْأَشْرَ وَالْبَطَرَ، وَالْمَرَحَ وَالْخِيَلَاءَ وَالْجِدَالَ وَالْمِرَاءَ، وَالسَّفَهَ وَالْعُجْبَ وَالطَّيْشَ، وَسُوءَ الْخُلُقِ وَالْعَدْرَ، وَكَثْرَةَ الْكَلَامِ فِيهَا لِاتِّحَبُّ، وَالتَّشَاغُلُ بِمَا لَا يَعُودُ عَلَيْنَا نَفْعُهُ، وَطَهَّرْنَا مِنْ اتِّبَاعِ الْهَوَى وَمُخَالَطَةِ السُّفَهَاءِ، وَعِصْيَانِ الْعُلَمَاءِ وَالرَّغْبَةِ عَنِ الْقُرَاءِ، وَمُجَالَسَةِ الدُّنَاةِ، وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يُجَالِسُ أَوْلِيَاءَكَ، وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْمُقَارِنِينَ لِأَعْدَائِكَ،

وَأَحْيَا حَيَاةَ الصَّالِحِينَ، وَارْزُقْنَا قُلُوبَ الْخَائِفِينَ، وَحَذَّرْ أَهْلَ الْيَقِينِ، وَصَبَّرِ الزَّاهِدِينَ، وَخَوَّفِ الْمُتَّقِينَ، وَقَنَاعَةَ الْمُتَّبِعِينَ، وَيَقِينِ الصَّابِرِينَ، وَأَعْمَالَ الْعَابِدِينَ، وَحِرْصَ الْمُشْتَاقِينَ، حَتَّى تُورِدَنَا جَنَّتَكَ غَيْرَ مُعَذِّبِينَ.

ای پروردگار ما، ما را پیش از بیمار شدن درمان کن، و ما را در طاعت به کار گیر پیش از پایان یافتن مهلت، و رحم کن ما را پیش از آنکه دعای ما پوشانده شود در آنچه درخواست می‌کنیم و بر ما منت گذار به شادابی، و پناه ده ما را از سستی و کسالت و ناتوانی، و بیماری‌ها و زیانکاری، و دلتنگی و ملول بودن و ریاکاری و شهرت‌طلبی و هوا و شهوت و سرمستی و طغیان، و اظهار شادی و خودپسندی و جدال و مرافعه و کم‌خردی و خودخواهی و بیخردی و بدخلقی و بی‌وفایی و پرگویی در آنچه دوست نمی‌داری، و مشغول شدن به آنچه به ما بر نمی‌گردد فایده آن، و ما را پاک کن از پیروی هوا و همنشینی با کم‌خردان، و نافرمانی دانشمندان و دوری از قاریان، و نشست و برخاست با فرومایگان و قرار ده ما را از جمله آنان که با اولیای همنشینی می‌کنند، و ما را قرار مده از همراهان دشمنان، و زنده دار ما را به زندگی صالحان، و روزی کن ما را دل‌های بیمناکان، و پرهیز کردن اهل یقین، و شکیبایی اهل زهد و ترس پرهیزکاران، و قناعت بازگشت‌کنندگان، و یقین شکیبایان، و اعمال عبادت پیشه‌گان، و حرص مشتاقان، تا اینکه ما را عذاب نشده، به بهشت وارد سازی.

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ الْعَمَلَ بِفَرَائِضِكَ، وَالتَّمَسُّكَ بِسُنَّتِكَ، وَالتَّوَقُّوفَ عِنْدَ نَهْيِكَ، وَالتَّطَاعَةَ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ، وَالاِنتِهَاءَ عَنْ مَحَارِمِكَ.

خداوندا از تو درخواست می‌کنم عمل به واجبات را، و چنگ زدن به سنت، و توقف هنگام بازداشتنت، و فرمان بردن از اهل طاعت، و خودداری نمودن از محرمات.

اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا مَعْرُوفًا فِيْ غَيْرِ اَذًیٍّ وَلَا مِثَّةٍ، وَعِزًّا بِكَ فِيْ غَيْرِ ضَلَالَةٍ، وَتَثْبِيْتًا وَيَقِيْنًا وَتَذَكُّرًا وَقَنَاعَةً وَتَعَفُّفًا وَغِنًیَّ عَنِ الْحَاجَةِ اِلَى الْمَخْلُوْقِيْنَ، وَلَا تَجْعَلْ وُجُوْهَنَا مَبْدُوْلَةً لِاحِدٍ مِّنَ الْعَالَمِيْنَ، فَانَّهُ مَن حَمَلَ فَضْلَ غَيْرِهِ مِّنَ الْاَدَمِيْنَ خَضَعَ لَهُ، فَلَمْ يَنْهَهُ عَنْ بَاطِلٍ وَلَمْ يُبْغِضْهُ عَلَى مَعْصِيَةٍ، بَلْ اجْعَلْ اَرْزَاقَنَا مِنْ عِنْدِكَ دَارَةً وَاَعْمَالَنَا مَبْرُوْرَةً، وَاَعِزَّنَا مِنْ اَلْمَيْلِ اِلَى اَهْلِ الدُّنْيَا، وَالتَّصَنُّعِ لَهُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْاَشْيَاءِ.

خداوندا ما را روزی کن نیکی کردن بدون آزار و منت، و عزتی به وسیله تو بدون گمراهی و پایداری و یقین و یادآوری و قناعت و پاکدامنی و بی‌نیازی از حاجت داشتن به آفریدگان، و قرار مده چهره‌هایمان را خوار شده برای کسی از جهانیان، زیرا هر کس بدوش گیرد فضل و احسان انسان دیگری را برای او خاضع می‌شود، پس او

را از باطلی باز ندارد و دشمن او نشود بر معصیتی، بلکه روزی‌های ما را از نزد خودت فراوان ساز و کارهای ما را نیکو بدار، و پناه ده ما را از میل به اهل دنیا، و تملق برای آنان به چیزی از چیزها.

اللَّهُمَّ وَمَا أَجَرَيْتَ عَلَيَّ أَلْسِنَتِنَا مِنْ نُورِ الْبَيَانِ، وَإِيضَاحِ الْبُرْهَانِ، فَاجْعَلْهُ نُورًا لَنَا فِي قُبُورِنَا وَمَبْعَثِنَا، وَمَحْيَانَا وَمَمَاتِنَا، وَعِزًّا لَنَا لِأَذَلِّ عَلَيْنَا وَأَمْنًا لَنَا مِنْ مَحْذُورِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

خداوندا، و آنچه جاری نمودی بر زبان‌هایمان از بیان نورانی و دلیل روشن پس، آن را قرار ده برای ما نوری در قبرها و محشرمان، و در زندگی و مرگمان، و عزتی برای ما نه ذلتی بر ما و امانی برای ما از هراس دنیا و آخرت، ای مهربان‌ترین مهربانان.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ أَسْرَعَتْ أَرْوَاحُهُمْ فِي الْعُلَى، وَخَطَّتْ هِمَمُهُمْ فِي عِزِّ الْوَرَى، فَلَمْ تَزَلْ قُلُوبُهُمْ وَالِلهَ طَائِرَةً، حَتَّى أَنَاخُوا فِي رِيَاضِ النَّعِيمِ، وَجَنَوْا مِنْ ثَمَارِ النَّسِيمِ، وَشَرَبُوا بِكَأْسِ الْعَيْشِ، وَخَاصُّوا لُجَّةَ السُّرُورِ، وَغَاصُوا فِي بَحْرِ الْحَيَاةِ، وَاسْتَظَلُّوا فِي ظِلِّ الْكَرَامَةِ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

خداوندا درود فرست بر محمد و آل محمد و ما را قرار ده از کسانی که می‌شتابند جان‌هایشان در مراتب عالی، و قدم می‌نهند همت‌هایشان در عزت روزگار، که پیوسته دل‌هایشان مشتاق و در پروازند، تا اینکه فرود آیند در باغ‌های بهشتی، و بهره گیرند از میوه‌های نسیم، و بنوشند با جام زندگانی، و غوطه‌ور شوند در گرداب شادمانی، و فرو روند در دریای زندگی، و قرار گیرند در سایه کرامت، اجابت فرما ای پروردگار جهانیان.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ جَاسُوا خِلَالَ دِيَارِ الظَّالِمِينَ وَاسْتَوْحَشُوا مِنْ مُؤَانَسَةِ الْجَاهِلِينَ، وَسَمَوْا إِلَى الْعُلُوِّ بِنُورِ الْإِخْلَاصِ، وَرَكَبُوا فِي سَفِينَةِ النَّجَاةِ، وَأَقْلَعُوا بِرِيحِ الْيَقِينِ، وَأَرَسُوا بِسَطِّ بَحَارِ الرِّضَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

خداوندا بر محمد و آل محمد درود فرست، و ما را قرار ده از کسانی که زیر پا نهند سرزمین‌های ظالمان را و وحشت یابند از انس گرفتن با جاهلان، و بالا روند به سوی برتری با نور اخلاص، و سوار شوند بر کشتی نجات، و از جا برکنند به وسیله باد یقین، و لنگر اندازند در ساحل دریا‌های خشنودی ای مهربان‌ترین مهربانان.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ غَلَّقُوا بَابَ الشَّهْوَةِ مِنْ قُلُوبِهِمْ، وَاسْتَنْقَذُوا مِنَ الْغَفْلَةِ أَنْفُسَهُمْ، وَاسْتَعَذُّوا مَرَارَةَ الْعَيْشِ، وَاسْتَثَلَّوْا الْبَسْطَ، وَظَفَرُوا بِحَبْلِ النَّجَاةِ، وَعُرِوَةِ السَّلَامَةِ وَالْمَقَامِ فِي دَارِ الْكَرَامَةِ.

خداوندا بر محمد و آل محمد درود فرست، و ما را قرار ده از جمله کسانی که بسته‌اند در شهوت را، از دل‌های‌شان، و خودشان را از غفلت رهایی داده‌اند، و گوارایی جستند در تلخ‌کامی زندگی، و سادگی را نرم یافتند، و به ریسمان نجات و به دستگیره سلامت و اقامت در سرای کرامت.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِيْنَ تَمَسَّكُوْا بِعُرْوَةِ الْعِلْمِ، وَاَدَّبُوْا اَنْفُسَهُمْ بِالْفَهْمِ، وَقَرُّوْا صَحِيْفَةَ السِّيَّئَاتِ، وَنَشَرُوْا دِيْوَانَ الْخَطِيْئَاتِ، وَتَجَرَّعُوْا مَرَارَةَ الْكَمَدِ حَتّٰى سَلِمُوْا مِنَ الْاَفَاتِ، وَوَجَدُوْا الرَّاحَةَ فِي الْمُنْقَلَبِ.

خداوندا بر محمد و آل محمد درود فرست، و ما را قرار ده از کسانی که چنگ زده‌اند به دستگیره علم، و خود را مؤدب ساخته‌اند به فهم، و خوانده‌اند نامه بدکاری‌ها را، و گشوده‌اند دفتر خطاها را، و نوشیده‌اند جام تلخ اندوه شدید را تا اینکه سلامت یافتند از آفت‌ها، و به دست آوردند آسایش در بازگشت را.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِيْنَ غَرَسُوْا اَشْجَارَ الْخَطَايَا نَصَبَ رَوَاقِي الْقُلُوْبِ، وَسَقَوْهَا مِنْ مَّاءِ التَّوْبَةِ حَتّٰى اَنْتَمَرَتْ لَهُمْ ثَمَرُ النَّدَامَةِ، فَاطْلَعَتْهُمْ عَلٰى سُتُوْرِ خَفِيَّاتِ الْعُلٰى، وَاَمْتَنَتْهُمْ مِنَ الْمَخَافِ وَالْاَحْزَانِ وَالْغُمُوْمِ وَالْاَشْجَانِ وَنَظَرُوْا فِي مِرَاةِ الْفِكْرِ، فَاَبْصَرُوْا جَسِيْمَ الْفِطْنَةِ، وَلَبَسُوْا ثَوْبَ الْخِدْمَةِ.

خداوندا بر محمد و آل محمد درود فرست، و ما را قرار ده از کسانی که کاشتند درختان خطاها را در برابر چشمان دل‌ها، و آبیاری کردند آنها را با آب توبه، تا آنجا که ثمر داد برایشان میوه پشیمانی را، پس آنها را آگاه نمودی بر پرده‌های پنهان‌های بلندی، و ایمنی بخشیدی آنها را از ترس‌ها و اندوه‌ها و غم‌ها و حزن‌ها و نگریستند در آینه اندیشه، و دیدند کالبد زیرکی را، و پوشیدند جامه خدمت را.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِيْنَ شَرَبُوْا بِكَاسِ الصَّفَاءِ، فَاَوْرَثَتْهُمْ الصَّبْرَ عَلٰى طُوْلِ الْبَلَاءِ، فَقَرَّتْ اَعْيُنُهُمْ بِمَا وَجَدُوْا مِنَ الْعَيْنِ حَتّٰى تَوَلَّهَتْ قُلُوْبُهُمْ فِي الْمَلَكُوْتِ، وَجَالَتْ بَيْنَ سَرَائِرِ حُجُبِ الْجَبَرُوْتِ، وَمَالَتْ اَرْوَاحُهُمْ اِلٰى ظِلِّ بَرْدِ الْمُشْتَاقِيْنَ، فِي رِيَاضِ الرَّاحَةِ، وَمَعْدِنِ الْعِزِّ، وَعَرَصَاتِ الْمُخَلَّدِيْنَ.

خداوندا بر محمد و آل محمد درود فرست، و ما را قرار ده از کسانی که نوشیدند با جام صفا، پس آنان را ارث بخشیدی شکیبایی بر بلای طولانی را، و چشمان‌شان روشن گشت به آنچه یافتند از چشمه حقیقت، تا اینکه دل‌های‌شان سرگردان شد در ملکوت، و گردش نمودند میان پرده‌های پنهان جبروت، و مایل گشت ارواح‌شان به سایه خنکی مشتاقان، در باغ‌های آسایش و معدن عزت و صحنه‌های جاویدان.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِيْنَ رَتَعُوا فِيْ زَهْرَةِ رَبِيعِ الْفَهْمِ حَتّٰى تَسَامِيْ بِهِمْ السُّمُوْا اِلَى اَعْلٰى عِلِّيِّنَ، فَرَسَمُوا ذِكْرَ هَيْبَتِكَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ، حَتّٰى نَاجِتُكَ اَلْسِنَةُ الْقُلُوْبِ الْخَفِيَّةَ، بِطُوْلِ اسْتِغْفَارِ الْوَحْدَةِ فِيْ مَحَارِبِ قُدْسِ رَهْبَانِيَّةِ الْخَاشِعِيْنَ، وَحَتّٰى لَاذَتْ اَبْصَارُ الْقُلُوْبِ نَحْوَ السَّمَاءِ، وَعَبَّرَتْ اَعْيُنُ التَّوَّاجِحِيْنَ بَيْنَ مَصَافِّ الْكَرُوْبِيِّيْنَ وَمَجَالِسَةِ الرُّوحَانِيِّيْنَ، لَهُمْ زَقَرَاتٌ اَحْرَقَتْ الْقُلُوْبَ عِنْدَ اِرْسَالِ الْفِكْرِ فِيْ مَرَاتِعِ الْاِحْسَانِ بَيْنَ يَدَيْكَ، وَاَنْضَجَتْ نَارَ الْخَشْيَةِ مَنَابِتَ الشَّهَوَاتِ مِنْ قُلُوْبِهِمْ، وَسَكَنْتْ بَيْنَ خَوَافِيْ طَائِقِ الْعَضَلَاتِ مِنْ صُدُوْرِهِمْ، فَانْبَهَ الذِّكْرُ رُقَادَ قُلُوْبِهِمْ.

خداوندا بر محمد و آل محمد درود فرست، و ما را قرار ده از کسانی که بهره‌مند شدند در شادابی بهار فهم تا بالا برد آنها را رفعت و رتبه به سوی بالاترین درجات بهشت برین، پس رسم نمودند یاد هیبت را در دل‌های‌شان، تا آنجا که با تو مناجات نمود زبان‌های پنهان دل‌ها، با طولانی بودن طلب مغفرت تنهایی در محراب‌های مقدس رهبانیت فروتنان، و تا آنجا که متوجه شدند دیدگان دل‌ها به سوی آسمان، و به اشک نشستند چشمان نوح‌گران میان صف‌های فرشتگان مقرب و همنشینی با روحانیون، آنها را ناله‌هایی است که می‌سوزانند دل‌ها را هنگام فرستادن اندیشه به چراگاه‌های احسان در پیشگاهت، و پخته ساخت آتش ترس، جایگاه رویش شهوت‌ها را در دل‌های‌شان، و جای گرفت میان طبقات عضلات سینه‌های‌شان، پس بیدار نمود یاد تو، خواب دل‌های‌شان را.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَعْلَوْا بِالذِّكْرِ عَنِ الشَّهَوَاتِ، وَخَالَفُوا دَوَاعِيَ الْعِزَّةِ بِوَاضِحَاتِ الْمَعْرِفَةِ، وَاَطْفَأُوا نَارَ الشَّهَوَاتِ بِنَضْحِ مَاءِ التَّوْبَةِ، وَغَسَلُوا اَوْعِيَةَ الْجَهْلِ بِصَفْوِ مَاءِ الْحَيَاةِ، حَتّٰى جَالَتْ فِيْ مَجَالِسِ الذِّكْرِ رُطُوْبَةُ اَلْسِنَةِ الذَّاكِرِيْنَ.

خداوندا بر محمد و آل محمد درود فرست، و ما را قرار ده از کسانی که مشغول شدند به ذکر، به جای شهوت‌ها، و مخالفت نمودند فراخوان‌های عزت را با آشکارهای معرفت، و خاموش ساختند آتش شهوت‌ها را با ریختن آب توبه، و شستند ظرف‌های نادانی را با آب زلال زندگانی، تا اینکه به حرکت آمد در مجالس ذکر، تری زبان‌های ذاکرین.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ سَهَّلَتْ لَهُ طَرِيقَ الطَّاعَةِ بِالتَّوْفِيقِ فِيْ مَنَازِلِ الْاَبْرَارِ، فَحَيُّوا وَقَرَّبُوا وَاُكْرِمُوا وَزَيَّنُّوا بِخِدْمَتِكَ.

خداوندا بر محمد و آل محمد درود فرست، و ما را قرار ده از کسانی که آسان نمودی بر آنها راه طاعت را با توفیق در منازل نیکان، پس استقبال شدند و نزدیک گردانیده شدند و گرمی داشته شدند و زینت داده شدند به خدمت.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ أُرْسِلَتْ عَلَيْهِمْ سُبُورُ عَصَمَةِ الْأَوْلِيَاءِ، وَخَصَّتْ قُلُوبَهُمْ بِطَهَارَةِ الصَّفَاءِ، وَزَيَّنَتْهَا بِأَلْفِهِمُ وَالْحَيَاءِ فِي مَنَازِلِ الْأَصْفِيَاءِ، وَسَيَّرَتْ هِمَمَهُمْ فِي مَلَكُوتِ سَمَاوَاتِكَ حُجْبًا حُجْبًا، حَتَّى يَنْتَهِيَ إِلَيْكَ وَارِدُهَا، وَمَتَّعْ أَبْصَارَنَا بِالْجَوْلَانِ فِي جَلَالِكَ، لِتُسَهِّرَنَا عَمَّا نَامَتْ عَنْهُ قُلُوبُ الْغَافِلِينَ، وَاجْعَلْ قُلُوبَنَا مَعْقُودَةً بِسَلْسِلِ النُّورِ، وَعَلِّقْهَا مِنْ أَرْكَانِ عَرْشِكَ بِأَطْنَابِ الذِّكْرِ، وَاشْغَلْهَا بِالنَّظَرِ إِلَيْكَ عَنْ شَرِّ مَوَاقِفِ الْمُخْتَلِينَ، وَأَطْلِقْهَا مِنَ الْأَسْرِ لِتَجُودَ فِي خِدْمَتِكَ مَعَ الْجَوَالِينِ، وَاجْعَلْنَا بِخِدْمَتِكَ لِلْعِبَادِ وَالْأَبْدَالِ فِي أَقْطَارِهَا طُلَابًا، وَلِلْخَاصَّةِ مِنَ أَصْفِيَانِكَ أَصْحَابًا، وَلِلْمُرِيدِينَ الْمُتَعَلِّقِينَ بِبَابِكَ أَحْبَابًا.

خداوندا بر محمد و آل محمد درود فرست، و ما را قرار ده از کسانی که فرستاده شد بر آنها پرده‌های عصمت اولیا، و دل‌های‌شان مخصوص گردانیده شدند به پاکی صفا، و زینت دادی آنها را با فهم و حیا در منازل برگزیدگان، و روان ساختی همت‌های‌شان را در ملکوت آسمان‌هایت، حجاب‌هایی در پی حجاب‌هایی، تا منتهی شود به تو وارد شونده آنان، و بهره‌مند ساز دیدگان ما را با حرمت در ملک شکوهت، تا ما را بیدار بداری از آنچه در برابر آن بخواب رفت دل‌های غافلان، و قرار ده دل‌های ما را بسته شده به زنجیرهای نور، و آویزان ساز آنها را از پایه‌های عرشت، با طناب‌های ذکر، و مشغول بدار آنها را با نظر کردن به تو از شر جایگاه‌های خیانتکاران، و رها ساز آنها را از اسارت، تا در خدمت حرکت کنند همراه حرکت کنندگان، و قرار ده ما را در خدمت برای عابدان و ابدال در سراسر زمین جویندگان، و برای خاصان از برگزیدگانت یاران، و برای مریدان آویختگان به درت دوستان.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ عَرَفُوا أَنْفُسَهُمْ، وَأَيَّقَنُوا بِمُسْتَقَرِّهِمْ، فَكَانَتْ أَعْمَارُهُمْ فِي طَاعَتِكَ تَفْنِي، وَقَدْ نَحَلَتْ أَجْسَادُهُمْ بِالْحُزْنِ وَإِنْ لَمْ تَبَلْ، وَهَدَتْ إِلَى ذِكْرِكَ وَإِنْ لَمْ تَبْلُغْ إِلَى مُسْتَرَاكِ الْهُدَى.

خداوندا بر محمد و آل محمد درود فرست، و ما را قرار ده از کسانی که شناختند خودشان را و یقین نمودند به قرارگاه‌شان، پس عمرهای‌شان در طاعت فنا شد، در حالی که بدن‌های‌شان به اندوه نحیف گشته هر چند از بین نرفته باشد، و به سوی یادت روی آورده هر چند نرسیده باشد به آسایشگاه هدایت.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِيْنَ فَتَقَتْ لَهُمْ رَتْقُ عَظِيْمٍ غَوَاشِيْ جُفُوْنٍ حَدَقِ عِيُوْنَ الْقُلُوْبِ، حَتّٰى نَظْرُوْا اِلٰى تَدَايِيْرِ حِكْمَتِكَ، وَشَوَاهِدِ حُجَجِ بَيِّنَاتِكَ، فَعَرَفُوْكَ بِمَحْصُوْلِ فَطَنِ الْقُلُوْبِ، وَاَنْتَ فِيْ غَوَامِضِ سُتْرَاتِ حُجُبِ الْغُيُوْبِ.

خداوندا بر محمد و آل محمد درود فرست، و ما را قرار ده از کسانی که برای آنان شکافته‌ای پوشش‌های عظیم پلک‌های بسته چشمان دل‌ها را، تا آنجا که نگرিসند به تدبیرهای حکمت، و شواهد حجت‌های آشکار روشنت، پس تو را شناختند با دست آورد زیرکی‌های دل‌ها، و تو در پرده‌های پیچیده پوشش‌های غیب‌ها هستی.

فَسَبَّحَانَكَ اَيُّ عَيْنٍ يُّرْمِيْ بِهَا نَصَبَ نُورِكَ، اَمْ تَرَقٰى اِلٰى نُورِ ضِيَاءٍ قُدْسِكَ؟! اَوْ اَيُّ فَهْمٍ يَفْهَمُ مَا دُوْنَ ذَلِكَ اِلَّا الْاَبْصَارُ الَّتِي كَشَفْتَ عَنْهَا حُجُبَ الْعَمِيَّةِ؟! فَرَقَّتْ اَرْوَاحُهُمْ عَلٰى اَجْنَحَةِ الْمَلٰٓئِكَةِ، فَسَمَّاهُمْ اَهْلُ الْمَلَكُوْتِ زُوَّارًا، وَاَسْمَاهُمْ اَهْلُ الْجَبَرُوْتِ عُمَارًا، فَتَرَدَّدُوْا فِيْ مَصَافِّ الْمُسَبِّحِيْنَ، وَتَعَلَّقُوْا بِحِجَابِ الْقُدْرَةِ، وَنَاجَوْا رَبَّهُمْ عِنْدَ كُلِّ شَهْوَةٍ، فَخَرَقَتْ قُلُوْبُهُمْ حُجُبَ النُّوْرِ حَتّٰى نَظَرُوْا بِعَيْنِ الْقُلُوْبِ اِلٰى عِزِّ الْجَلَالِ فِيْ عِظَمِ الْمَلَكُوْتِ، فَرَجَعَتْ الْقُلُوْبُ اِلٰى الصُّدُوْرِ عَلٰى النِّيَّاتِ بِمَعْرِفَةٍ تُوْحِيْدِكَ، فَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ، تَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُوْلُ الظَّالِمُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا.

پس پاکی تو، کدام چشم است که با آن دریافته می‌شود نشان نورت، یا بالا می‌رود به سوی نور پرتو قدست؟! یا کدامین خرد است که می‌فهمد کمتر از آن را، جز دیدگانی که پرده‌های نایبانی را از آنها برطرف کرده باشی؟! پس بالا رفت ارواح ایشان بر بال‌های فرشتگان، و نامیدند آنان را اهل ملکوت «زائران»، و نام دادند آنان را اهل جبروت «ساکنان» پس آمد و شد کردند در میان صف‌های تسبیح کنندگان، و آویختند به حجاب قدرت، و مناجات کردند پروردگارشان را نزد هر خواسته‌ای پس شکافت دل‌هایشان حجاب‌های نور را، تا اینکه نگرিসند با دیده دل‌ها به سوی عزت جلال در عظمت ملکوت، و بازگشتند دل‌ها به سینه‌ها بر نیت‌ها به شناخت توحیدت، که نیست پروردگاری جز تو تنهایی که تو را شریکی نباشد، بلند مرتبه‌ای از آنچه ظالمان می‌گویند برتری بزرگی.

اِلٰهِيْ فِيْ هَذِهِ الدُّنْيَا هُمُوْمٌ وَّاَحْزَانٌ وَّغُمُوْمٌ وَّبَلَاءٌ، وَفِي الْاٰخِرَةِ حِسَابٌ وَّعِقَابٌ، فَاَيْنَ الرَّاحَةُ وَاَلْفَرَجُ؟ اِلٰهِيْ خَلَقْتَنِيْ بِغَيْرِ اَمْرِيْ، وَتُمَيِّتَنِيْ بِغَيْرِ اِذْنِيْ، وَوَكَّلْتَ بِيْ عَدُوًّا لِيْ لَهُ عَلٰى سُلْطٰنٍ يَسْلُكُ بِي الْبَلَايَا مَعْرُوْرًا، وَقُلْتَ لِيْ: اَسْتَمْسِكْ، فَكَيْفَ اَسْتَمْسِكُ اِنْ لَمْ تُمَسِّكْنِيْ؟!

خدای من در این دنیا اندوه‌ها و حزن‌ها و غم‌ها و بلاهایی است، و در آخرت حساب و کیفری است، پس آسایش و گشایش کجاست؟ خدای من مرا آفریدی بدون دستور من، و می‌میرانی مرا بدون اجازه‌ام، و بر من گماشته‌ای

دشمنم را که او را بر من تسلطی است که مرا به فریب به بلاها می‌راند و به من گفتی: «خویشتن دار باش» پس، چگونه خویشتن دار باشم اگر تو مرا نگه نداری؟!

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَتَبَتَّنِيْ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَتَبَتَّنِيْ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى الَّتِي لَا انْفِصَامَ لَهَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ، يَا مَنْ قَالَ: ﴿اَدْعُونِيْ﴾، ﴿فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ اُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ﴾، وَقَدْ دَعَوْتُكَ يَا اِلٰهِيْ كَمَا اَمَرْتَنِيْ، فَاسْتَجِبْ لِيْ كَمَا وَعَدْتَنِيْ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ.

خداوندا بر محمد و آل محمد درود فرست، و استوارم ساز با قول ثابت در دنیا و آخرت، و استوار ساز مرا با دستگیره محکم که آن را از هم گسیختنی نباشد ای مهربان‌ترین مهربانان، ای که می‌گویی: «مرا بخوانید» که من نزدیک هستم و اجابت می‌کنم دعای دعاکننده را هرگاه مرا بخواند» و اینک تو را خوانده‌ام ای خدای من آنگونه که مرا امر کرده‌ای، پس مرا اجابت کن آنگونه که وعده‌ام فرمودی که تو خلاف نمی‌سازی وعده را.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَمَا وَلَدَا، وَمَنْ وَلَدْتُ وَمَا تَوَالَدْتُ، وَلِاَهْلِيْ وَوَلَدِيْ وَاَقَارِبِيْ وَاِخْوَانِيْ فِيْكَ وَجِيْرَانِيْ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ ﴿وَلَاخْوَانِنَا الَّذِيْنَ سَبَقُونَا بِالْاِيْمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِيْ قُلُوْبِنَا غِلًا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَا اِنَّكَ رَؤُوْفٌ رَّحِيْمٌ﴾.

خداوندا بر محمد و آل محمد درود فرست، و ببخشای مرا و پدر و مادرم را و هر که را زاده باشند، و هر که را من زاده‌ام و هر چه فرزند به دنیا آوردند، و خانواده و فرزندان و نزدیکان و برادرانم در راه تو را و همسایگانم را از مردان و زنان مؤمن، زندگان آنها و مردگانم را «و برادران‌مان را که بر ما پیشی گرفتند در ایمان و در دل‌های‌مان کینه‌ای برای کسانی که ایمان آوردند قرار مده، ای پروردگار ما همانا تو رؤوف و مهربان می‌باشی.»